

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Ing. T. W.

zastoupený advokátem JUDr. Janem Walterem
se sídlem Volyňských Čechů 837, Žatec,

proti

Ministerstvo zdravotnictví

žalovanému

se sídlem Palackého náměstí 4, Praha 2,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá vyřídit žádost žalobce sdělením vyžádaných informací ve lhůtě 15 dnů.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 800 Kč a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Dne 20. 7. 2018 žalobce požádal žalovaného, na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), o poskytnutí přehledu všech žalovaným vyřizovaných stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu, jejichž předmětem bylo pověření Mgr. D. H., advokátky, výkonem úřední činnosti.
2. Část vyžádaných informací byla žalobci sdělena dne 13. 9. 2018. Žalobce nepokládal vyřízení žádosti za dostačující a podal proti postupu žalovaného stížnost.
3. Rozhodnutím ze dne ze dne 11. 10. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-20/MIN/KAN, ministr zdravotnictví o stížnosti žalobce rozhodl tak, že žalovanému přikázal, aby ve lhůtě 7 dnů poskytlo žalobci požadované informace a to jména a příjmení úředních osob které byly pověřeny vyřízením stížnosti (výrok I.) ve zbytku postup žalovaného podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. potvrdil.
4. Sdělením ze dne 11. 10. 2018 byla žalobci sdělena požadovaná jména úředních osob. Žalobce podal proti postupu žalovaného stížnost, označenou jako stížnost č. 2, v níž uvedl, že vyžádaná informace mu nebyla poskytnuta, neboť jak již uvedl v první stížnosti, byla mu poskytnuta jiná informace, než kterou žádal. Z tohoto důvodu trval na tom, aby jeho stížnosti bylo vyhověno. Sdělením ze dne 19. 10. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-26/MIN/KAN, žalovaný sdělil žalobci, že jeho stížnost ze dne 20. 9. 2018, pokládá za vyřízenou rozhodnutím ministra zdravotnictví ze dne 11. 10. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-20/MIN/KAN.
5. Žalobce trvá na tom, že požadované informace mu nebyly poskytnuty, v čemž spatřuje nečinnost žalovaného.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce je toho názoru, že předmět jeho žádosti nebyl vyčerpán a nečinností žalovaného je zasahováno do práva žalobce na informace. Namísto vyžádaných informací č. 1 až 12 o stížnostech podle § 175 odst. 1 správního řádu, jejichž předmětem bylo pověření Mgr. D. H., advokátky, výkonem úřední činnosti, poskytl žalovaný zmatenou kombinaci nevyžádaných informací k jiným písemnostem.
7. Informace poskytnuté žalovaným pod č. 1), 2), 3), 6), 8) se podle vědomostí žalobce týkají stížnosti podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., kterou podal žalobce dne 30. 5. 2018 u Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje. Jaké stížnosti (a zda vůbec) se týkají informace poskytnuté žalovaným pod č. 4), 5), 7), 9) až 12) v přípisu žalovaného uvedeno není.
8. Ministr zdravotnictví dospěl k závěru, že žalobcem poptávané informace vyplývají z bodu 9) a 10) přípisu žalovaného z 13. 10. 2018. Tento závěr předně není relevantní. Ministr netvrdí, že by poskytnuté sdělení *obsahovalo* vyžádané informace, ale že vyžádané informace je možné z poskytnutého sdělení *dovodit*. Takový způsob vyřízení žádosti o informace ale zákon č. 106/1999 Sb. nezná. Zákon o svobodném přístupu k informacím

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

neumožňuje povinným subjektům poskytovat informace v hádankách nebo kvízech. Závěr ministra je dále nesprávný.

9. Podle ministra z bodu 9) vyplývá, že *podáním JUDr. J. W. ze dne 9. 3. 2016 byla doplněna jeho stížnost ze dne 23. 2. 2016 na jednání zaměstnanců KHS Ústeckého kraje a že v tomto podání je uvedeno, že se podatel dozvěděl, že Mgr. H. není zaměstnancem KHS, ale advokátkou.* Z bodu 10) označeného přípisu pak má podle ministra vyplývat, že *tato stížnost byla vyřízena dne 10. a 11. 5. 2016 a byla shledána nedůvodnou.* Žalobce připomíná, že žádal o poskytnutí přehledu všech ministerstvem vyřizovaných stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu, jejichž předmětem bylo pověření Mgr. D. H., advokátky, výkonem úřední činnosti.
10. Body 9) a 10) přípisu žalovaného z 13. 10. 2018 se však netýkají stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu, ale žádostí o přešetření způsobu vyřízení stížnosti podle § 175 odst. 7 správního řádu. To je zřejmé jak z označení těchto bodů, které koresponduje s body 9. a 10. žádosti o informace, tak i z obsahu těchto bodů, kde se hovoří o „doplnění žádosti o přezkum vyřízení stížnosti“, resp. o „žádosti o přešetření způsobu vyřízení stížnosti“. Pokud povinný subjekt poskytuje informace o vyřizování žádosti podle § 175 odst. 7 správního řádu, nelze z toho logicky dovodit, že poskytnuté informace vlastně nevypovídají o vyřizování žádosti podle § 175 odst. 7 správního řádu, ale o vyřizování stížnosti podle § 175 odst. 1 správního řádu.
11. Z obsahu bodu 9) přípisu žalovaného z 13. 10. 2018 nelze logicky dovodit, co tvrdí ministr, tj. že *podáním JUDr. J. W. ze dne 9. 3. 2016 byla doplněna jeho stížnost ze dne 23. 2. 2016 na jednání zaměstnanců KHS Ústeckého kraje a že v tomto podání je uvedeno, že se podatel dozvěděl, že Mgr. H. není zaměstnancem KHS, ale advokátkou.*
12. Z obsahu bodu 10) přípisu žalovaného z 13. 10. 2018 nelze logicky dovodit, co tvrdí ministr, tj. že *tato stížnost byla vyřízena dne 10. a 11. 5. 2016 a byla shledána nedůvodnou.*
13. V bodě 9) označeného přípisu poskytl žalovaný informaci o tom, kdy byla vyřízena žádost o přešetření způsobu na straně žalovaného (nevyčerpání předmětu žádosti). Důsledkem této nečinnosti je faktické odepření informace.
14. Žalovaný po té, co se vyjádřil k průběhu řízení před orgány obou stupňů, navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl s tím, že žalobci byly poskytnuty informace, které požadoval.
15. K jednotlivým žalobním bodům uvedl, že žalobce požadoval v bodě 1 až 8 žádosti informace o stížnostech podle ustanovení § 175 odst. 1 správního řádu a v bodě 9 až 12 informace o žádostech o prošetření způsobu vyřízení stížnosti podle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu. Žalovaný má za to, že tvrzení žalobce, že nepoptával informace týkající se přešetření způsobu vyřizování stížností dle § 175 odst. 7 správního řádu, není pravdivé. Co se týče poskytnutých informací, žalovaný trval na tom, že byly poskytnuty informace o dvou stížnostech vyřizovaných podle ustanovení § 175 odst. 7 správního řádu, jak je uvedeno v bodech 9 až 12 přípisu žalovaného ze dne 13. září 2018; žalovaný je toho názoru, že není pochyb o tom, čeho se tyto žádosti týkají, odkazuje na výslovné znění bodu 9 až 12 žádosti.
16. Žalovaný trval na tom, že neeviduje žádné informace o stížnostech podle § 175 odst. 1 správního řádu, nad rámec toho v přípisu ze dne 13. 9. 2018 žalovaný poskytl žalobci v bodech 1 až 9 další informaci o stížnosti podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Ve

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

sdělení ze dne 13. 9. 2018 jsou jasně uvedeny všechny požadované informace. Na závěr žalovaný označil za bizarní situaci, kdy žalobce soudní cestou požaduje po ministerstvu informace, které mu již byly poskytnuty a jichž je navíc on sám nebo jeho právní zástupce původcem a jsou mu tudíž známy.

III.

Obsah správního spisu

17. Z obsahu správního spisu se podává následující.
18. Žalobce podal dne 20. 7. 2018 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v níž požadoval, aby mu byl poskytnut přehled všech stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu, který žalovaný vyřizoval a jejichž předmětem bylo pověření Mgr. D. H., advokátky, výkonem úřední činnosti.
19. Ke každé stížnosti žádal žalobce 12 konkrétních informací:
 1. kdy ministerstvu stížnost došla,
 2. číslo jednací přidělené stížnosti v evidenci ministerstva,
 3. označení stěžovatele (jméno o příjmení, resp. u právnických osob název),
 4. stručný popis úřední činnosti, kterou byla Mgr. H. podle stížnosti pověřena, včetně č.j. příslušné věci (pokud stěžovatel takové údaje uvedl),
 5. označení osoby, která Mgr. H. úřední činností podle stížnosti pověřila (pokud stěžovatel takové údaje uvedl),
 6. kdy byla stížnost vyřízena,
 7. jaká úřední osoba byla pověřena vyřízením stížnosti,
 8. s jakým výsledkem byla stížnost vyřízena,
 9. zda a kdy stěžovatel požádal o přešetření způsobu vyřízení stížnosti,
 10. kdy byla vyřízena žádost o přešetření,
 11. jaká úřední osoba byla pověřena přešetřením způsobu vyřízení stížnosti,
 12. s jakým výsledkem byl způsob vyřízení stížnosti přešetřen.
20. Dne 23. 7. 2018 sdělil žalovaný žalobci, že žádné stížnosti, které by odpovídaly specifikaci v podané žádosti, neneviduje.
21. Podáním ze dne 7. 8. 2018 označeným jako stížnost na postup žalovaného při vyřizování žádosti eventuálně rozklad proti rozhodnutí, žalobce trval na tom, že jeho žádost nebyla řádně vyřízena s tím, že má k dispozici vyjádření Krajské hygienické stanice ústeckého kraje, z něhož vyplývá, že ministerstvo vyřizovalo nejméně jednu stížnost, jejímž předmětem bylo pověření Mgr. D. H. výkonem úřední činnosti.
22. Rozhodnutím ze dne 13. 8. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-7/MIN/KAN, žalovaný podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. žádost žalobce odmítl. Jak se podává z odůvodnění uvedeného rozhodnutí, žalovaný s odkazem na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu i odbornou literaturu konstatoval, že požadovanými informacemi nedisponuje a žádný právní předpis mu neukládá, aby měl tyto informace k dispozici. Proto nezbylo, než

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žádost žalobce odmítnout. Žalovaný upozornil, že skutečnost, že požadovanými informacemi objektivně nedisponuje, byla již žalobci sdělena přípisy ze dne 23. 7. 2018 a ze dne 10. 8. 2008 a žalovaný trval na tom, že žádnou stížnost, jejímž předmětem by bylo pověření advokátky D. H. výkonem úřední činností, neeviduje.

23. Proti rozhodnutí žalovaný podal rozklad.

24. Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2018, č. j. MZDR 34379/2018-3/PRO, ministr zdravotnictví rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 8. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-7/MIN/KAN, zrušil. Vytkl žalovanému, že se při vyřizování žádosti žalobce nezabýval členěním § 175 správního řádu, poskytl žalobci nepravdivé informace a uložil žalovanému zabývat se žádostí v celém rozsahu.

25. Dne 13. 9. 2018 žalovaný sdělil žalobci následující:

Ad 1) stížnost, jejímž předmětem bylo pověření advokátky H. úřední činností, došla žalovanému dne 5. 6. 2018 prostřednictvím Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje.

Ad 2) stížnosti bylo přiděleno jednací číslo MZDR 23429/2018-1/NH.

Ad 3) stěžovatelem byl Ing. T. W. zastoupený JUDr. J. W., advokátem.

Ad 4) podle stěžovatele byla Mgr. H. jako úřední osoba pověřena prováděním úkonů ve věcech č. j. KHSUL 6698/2016 a č. j. KHSUL 6704/2016.

Ad 5) podle stížnosti byl osobou, která Mgr. H. úřední činností pověřila, ředitel Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje.

Ad 6) stížnost byla vyřízena rozhodnutím ministerstva ze dne 15. 6. 2018, č. j. MZDR 23429/2018-3/NH.

Ad 7) vyřízením stížnosti byla pověřena náměstkyně pro ochranu a podporu veřejného zdraví a hlavní hygienička ČR.

Ad 8) rozhodnutím bylo příkázáno Krajské hygienické stanici Ústeckého kraje, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí vyřídila žádost žadatele.

Ad 9) v rámci elektronické spisové služby byly dohledány žádosti o přezkum vyřízení stížnosti a to doplnění žádosti ze dne 23. 2. 2016 o přezkum vyřízení stížnosti ze dne 21. 12. 2015 na jednání zaměstnanců Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje – žádost doručena dne 9. 3. 2016 a žádost o přešetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 13. 3. 2018 – žádost doručena dne 14. 5. 2018.

Ad 10) podání ze dne 9. 3. 2016, č. j. MZDR 13918/2016-7/OV, bylo vyřízeno dne 10. 5. 2016 a 11. 5. 2016; podání ze dne 13. 3. 2018, č. j. MZDR 20436/2018-1/NH, bylo vyřízeno dne 15. 6. 2018.

Ad 11) vyřízením podání č. j. MZDR 13918/2016-7/OV, byla pověřena tehdejší ředitelka odboru ochrany veřejného zdraví a zástupce hlavního hygienika; vyřízení podání č. j. MZDR 20436/2018-1/NH, byla pověřena náměstkyně pro ochranu a podporu veřejného zdraví a hlavní hygienička ČR.

Ad 12) podání č. j. MZDR 13918/2016-7/OV, bylo vyhodnoceno jako nedůvodná stížnost; podání č. j. 20436/2018-1/NH, bylo vyhodnoceno jako nedůvodná stížnost.

26. Dne 20. 9. 2018 žalobce podal stížnost na postup při vyřízení žádosti s tím, že mu ministerstvo poskytlo jinou informaci, než kterou žádal. Uvedl, že předmětem žádosti byly

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

informace o stížnostech podle § 175 odst. 1 správního řádu, stížnost č. j. MZDR 23429/2018-1/NH, je však stížností podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Dále namítl, že žádal o označení úředních osob, které byly pověřeny přešetřením způsobu vyřízení stížnosti, poskytnuty mu však bylo pouze služební zařazení úředních osob nikoli jejich jméno a příjmení.

27. Rozhodnutím ze dne 11. 10. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-20/MIN/KAN, ministr zdravotnictví o stížnosti žalobce rozhodl tak, že žalovanému přikázal, aby ve lhůtě 7 dnů poskytlo žalobci požadované informace a to jména a příjmení úředních osob které byly pověřeny vyřízením stížnosti (výrok I.) ve zbytku postup žalovaného podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. potvrdil. Jak se podává z odůvodnění rozhodnutí, ministr zdravotnictví vyšel z toho, že podáním právního zástupce žadatele JUDr. J. W. ze dne 9. března 2016 byla doplněna jeho stížnost ze dne 23. února 2016 na jednání zaměstnanců Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, právě v tomto doplnění ze dne 9. března 2018 právní zástupce žadatele uvádí, že na základě zákona č. 106/19 99 Sb. se dozvěděl, že Mgr. H., která vyřizovala jeho stížnost ze dne 21. prosince 2015 adresovanou Krajské hygienické stanici Ústeckého kraje, není zaměstnancem Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, ale advokátkou. Z téhož dopisu ministerstva potom plyne, že tato stížnost právního zástupce žadatele byla vyřízena dne 10. a 11. května 2016 dopisem ministerstva a byla shledána nedůvodnou. Ministr proto uzavřel, že žalobcem požadované informace, jasné plynou z obsahu dopisu ministerstva ze dne 13. září 2018 skutečnost, že žalobci byly nad rámec poskytnuty též informace další, označil za nikoli relevantní. Dále konstatoval, že žalobcem požadované informace vyplývají z podání činěných v minulosti jeho právním zástupcem a musí tak být jemu a tím spíše právnímu zástupci z jeho činnosti důvěrně známy.
28. Sdělením ze dne 11. 10. 2018 byla žalobci sdělena požadovaná jména úředních osob. Takto bylo žalobci sděleno, že Mgr. H. úřední činností pověřil, ředitel Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje MUDr. J. T., Ph.D. vyřízením podání č. j. MZDR 13918/2016-7/OV, byla pověřena tehdejší ředitelka odboru ochrany veřejného zdraví a zástupce hlavního hygienika MUDr. J. R.; vyřízením podání č. j. MZDR 20436/2018-1/NH, byla pověřena náměstkyně pro ochranu a podporu veřejného zdraví a hlavní hygienička ČR Mgr. E. G.
29. Žalobce podal proti postupu žalovaného stížnost, označenou jako stížnost č. 2, v níž uvedl, že vyžádaná informace mu nebyla poskytnuta, neboť jak již uvedl v první stížnosti, byla mu poskytnuta jiná informace, než kterou žádal. Z tohoto důvodu trval na tom, aby jeho stížnosti bylo vyhověno.
30. Sdělením ze dne 19. 10. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-26/MIN/KAN, žalovaný sdělil žalobci, že jeho stížnost ze dne 20. 9. 2018, pokládá za vyřízenou rozhodnutím ministra zdravotnictví ze dne 11. 10. 2018, č. j. MZDR 29469/2018-20/MIN/KAN.
31. Součástí spisového materiálu je rovněž složka týkající se dohledání a předání podkladů k žádosti žalobce, z níž Městský soud v Praze zjistil následující.
32. Podáním ze dne 9. 3. 2016 označeným jako doplnění žádosti ze dne 23. 2. 2016 o přezkum vyřízení stížnosti ze dne 21. 12. 2015 na jednání zaměstnanců Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje JUDr. J. W., advokát, doplnil předchozí žádost tak, že uvedl: „Z informací poskytnutých na základě zákona o svobodném přístupu k informacím jsem se dozvěděl, že osoba, která stížnost vyřizovala (v záhlaví dokumentu je uvedeno vyřizuje: Mgr. D. H.) není vůbec zaměstnancem Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, ale jde o advokátku se sídlem v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lounech evidenční číslo, ČAK x. Nerozumím tomu, proč ředitel Krajské hygienické stanice pověřil vyřízením stížnosti externího pracovníka a proč zrovna advokáta. Podstata stížnosti není nijak komplikovaná a nevyžaduje žádnou úzkou právní specializaci (kterou Mgr. H. podle databáze advokátů beztak nemá) pro Krajskou hygienickou stanici by neměl být problém stížnost vyřídit s využitím vlastních personálních zdrojů.“

33. Stížnost JUDr. J. W. byla vyřízena sdělením ministerstva zdravotnictví ze dne 6. 5. 2016, č. j. MZDR 13918/2016-8/OVZ, kdy na straně 5 dokumentu správní orgán konstatuje, že Mgr. H. spolupracuje s Krajskou hygienickou stanicí na základě uzavřené mandátní smlouvy. Pověření pracovníků vyřizováním úkolů je v kompetenci ředitele příslušného orgánu.
34. Součástí spisového materiálu je dále podání JUDr. J. W. označené jako žádost o přesetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 13. 3. 2018. V tomto podání se uvádí, že úřední osobou ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu a tím spíše oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 správního řádu by měl být v případě správních úřadů pouze státní zaměstnanec splňující zákonné předpoklady pro výkon státní služby. Protože Mgr. H. nesplňuje předpoklady pro to, aby mohla vykonávat činnost úřední osoby a oprávněné úřední osoby a přesto byla těmito činnostmi pověřena, podal JUDr. J. W. dne 13. 3. 2018 stížnost podle § 175 správního řádu, jejímž předmětem učinil skutečnost, že Mgr. H. byla pověřena prováděním úkonů ve věcech č. j. KHSUL 6698 a č. j. KHSUL 6704.
35. Podání bylo vyřízeno sdělením žalovaného ze dne 15. 6. 2018, č. j. MZDR 20436/2018-2/NH, v němž se uvádí, že 14. 5. 2018 podatel cestou Krajské hygienické stanice obdržel vyrozumění ze dne 11. 5. 2018, č. j. KHSUL 21653/2018, jímž mu bylo sděleno, že se jedná o opakovanou stížnost v téže věci, a proto se jí nebude dále zabývat. Žalovaný konstatuje, že souhlasí se závěrem Krajské hygienické stanice, že obsahem stížnosti ze dne 13. 3. 2018 i podání ze dne 14. 5. 2018 jsou skutečnosti, kterými se již, jak Krajská hygienická stanice, tak ministerstvo zabývaly a shledaly je nedůvodnými. Z uvedených důvodů nepovažuje ministerstvo za nutné se jimi opakovaně zabývat.

IV.

Posouzení věci Městským soudem v Praze.

36. Městský soud v Praze žalobu posoudil v souladu s § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
37. V projednávané věci je podstatné, že stěžovatel tvrdil, že mu žalovaný neposkytl všechny požadované informace, respektive poskytl mu jiné informace, než které požadoval.
38. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017 – 21, „stížnost podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 soudního řádu správní.“ Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku: „při posuzování nečinnosti jsou v této souvislosti možné tři alternativy: (1) Povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 zákona č. 106/1999 Sb.], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným.“ (srovnej též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2019, č. j. 5 As 18/2017 – 55).

39. Žalobce požadoval, aby mu žalovaný jako povinný subjekt poskytl přehled všech stížností podle § 175 odst. 1 správního řádu, který žalovaný vyřizoval a jejichž předmětem bylo pověření Mgr. D. H., advokátky, výkonem úřední činnosti. Povinností žalovaného bylo sdělit žalobci kolik stížností (pokud vůbec byla nějaká podána) na to, že advokátka H. byla pověřena výkonem úřední činnosti, vyřizoval.
40. Podle § 175 odst. 1 správního řádu *dotčené osoby mají právo obracet se na správní orgány se stížnostmi proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany.*
41. Žalobci šlo tedy o to zjistit, zda byla podána stížnost proti postupu správního orgánu spočívajícího právě v tom, že advokátka byla pověřena výkonem úřední činnosti. V případě existence takové stížnosti, či stížností, požadoval sdělení, co bylo obsahem této stížnosti a podrobné informace procesního charakteru, tj. kdy byla stížnost podána, pod jakým číslem jednacím byla vyřízena, kdo a s jakým výsledkem jí vyřídil atd.
42. Sdělení žalovaného ze dne 13. 9. 2018 postrádá již základní požadovanou informaci, a sice kolik stížností proti postupu správního orgánu bylo podáno. Z vypořádání dílčích otázek nelze o tom učinit jednoznačný závěr. Žalovaný uvedl, že stížnost byla žalovanému předána dne 5. 6. 2018 prostřednictvím Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje a bylo jí přiděleno jednací číslo MZDR 23429/2018-1/NH. Z toho by bylo možno dovodit, že žalovaný eviduje jedinou stížnost.
43. Pod body 10) 11) a 12) však žalovaný uvádí, že podání ze dne 9. 3. 2016, č. j. MZDR 13918/2016-7/OV, bylo vyřízeno dne 10. 5. 2016 a 11. 5. 2016, vyřízením podání byla pověřena tehdejší ředitelka odboru ochrany veřejného zdraví a zástupce hlavního hygienika; a podání č. j. MZDR 13918/2016-7/OV, bylo vyhodnoceno jako nedůvodná stížnost. To napovídá skutečnosti, že žalovaný eviduje ještě další stížnost, kterou se zabýval.
44. Tomu by odpovídal i způsob, jakým byla vyřízena stížnost žalobce ze dne 13. 3. 2018, která byla ze strany žalovaného posouzena jako opakovaná stížnost ve stejné věci.
45. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze přisvědčil žalobci, že žalovaný jako povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytl veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodl, a stal se tak ve vztahu k žalobci nečinným.
46. Na žalovaném bude, aby si v první řadě ujasnil, co je předmětem vyžádaných informací: stížnost proti postupu správního orgánu spočívajícího v tom, že advokátka Mgr. H. byla pověřena výkonem úřední činnosti. Žalovaný v soudem určené lhůtě sdělí žalobci, kolik takových stížností bylo podáno. Jestliže některé podání podle obsahu jako stížnost nevyhodnotil, bylo by pro větší přehlednost vhodné, aby tuto skutečnost žalobci sdělil, s případně stručným odůvodněním, proč podání, které se postupu správního orgánu týká, jako stížnost neposoudil.
47. Po té, co bude ve sdělení najisto konstatováno, kolik takových stížností žalovaný eviduje, vyřídí ohledně každé z nich odpověď na zpřesňující, konkrétní otázky pod bodem 1 až 12 žádosti. Jelikož z podkladů, která má soud k dispozici, nevyplývá, že by možných stížností bylo větší množství, určil Městský soud v Praze žalovanému lhůtu pro vyřízení 15 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

48. O nákladech řízení rozhodl městský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalobci náleží náhrada nákladů řízení, které činí zaplacený soudní poplatek 2 000 Kč a odměnu právního zástupce podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč, žalobci byla přiznána náhrada za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu převzetí a příprava věci a podání žaloby, celkem 6 200 Kč a 2 x náhrada hotových výdajů po 300 Kč, celkem činí náklady řízení 8 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. září 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu